

**Pag-asa para sa
isang mundong
puno ng takot**

Pag-asa para sa isang mundong puno ng takot

Sa paglipas ng mga siglo ng pag-iral ng tao sa mundo, daan-daang milyong tao ang nawala nang maaga ang kanilang buhay dahil sa mga digmaan, at ayon sa ilang pagtataya ay umaabot pa sa isang bilyon. Sa karamihan ng mga kaso, sa pagtatapos ng mga digmaang ito, inaasahan na hindi na mauuulit ang agresyon ng isang bansa laban sa iba at tuluyan nang mawawala ang takot sa mundo. Sa katunayan, kapag inihayag ang mga layunin ng ganitong mga tunggalian sa pagitan ng mga bansa, isa sa mga layunin ay madalas na idineklara bilang kalayaan mula sa takot.

Maaaring tila isang marangal na layunin ito, ngunit kapag nagwakas na ang mga digmaan, ang mga puso ng halos lahat ng sangkot ay halos tiyak na napupuno ng mas matinding takot tungkol sa hinaharap. Ang patuloy na pagkabigo, kasunod ng halos bawat digmaan, na lutasin ang mga hindi pagkakaunawaan sa pagitan ng mga bansa ay, sa kalaunan, nagdulot ng karagdagang tunggalian at nagpataas ng takot, sa halip na magpababa nito. Ganito ang kuwento ng kasaysayan ng tao.

Ang mga takot sa mundo ngayon ay malalim na nakaugat sa kabiguan ng mga pinunong makatao na

makahanap ng mga praktikal na solusyon para sa mga problemang dulot ng makasarili at poot. May panahon nang sinasabi ng mga pantas ng daigdig sa mga tao na ang sangkatauhan, sa pamamagitan ng ebolusyon, ay tuloy-tuloy na umuunlad patungo sa mas mataas na antas ng sibilisasyon at malapit nang maging isang bagay ng nakaraan ang takot. Umuunlad ang mundo, sabi nila, at malapit na tayong magkaroon ng isang utopia ng kapayapaan at mabuting loob, na naging pangarap ng mga propeta at awit ng mga makata.

Bilang patunay na makatwiran ang maliwanag na pananaw para sa hinaharap, pinaalalahanan tayo sa pag-unlad ng edukasyon at sinabihan na ang isang maunlad na mundo ay mas makikilala na hindi dapat subukang lutasin ang mga pandaigdigang alitan sa pamamagitan ng digmaan. Hiningi rin sa atin na isaalang-alang ang malalaking pagsulong sa agham, na mag-aambag din ito sa pangmatagalang kapayapaan sa pagitan ng mga bansa. Higit pa rito, iginiit na ang relihiyon ay mabilis na lumalaganap sa mundo kaya't sa lalong madaling panahon ay lubos na mapupuspos ang buong mundo ng pilosopiya ng Sermon on the Mount ni Hesus, na magpapawalang-bisa sa digmaan. Nakakalungkot, alam natin nang lubos kung paanong ang lahat ng ito, at ang maraming iba pang mga pahayag na ginawa, ay lubos na nabigo.

ISANG MUNDO NA PUNO NG TAKOT

Ang takot sa digmaan, gayunpaman, ay isa lamang sa maraming kondisyon na nagdudulot ng pangamba sa puso ng mga tao sa mundo ngayon. Habang papasok

Pag-asa para sa isang mundong puno ng takot 3

tayo sa ikalawang kwarter ng siglo ng bagong milenyo, maraming iba pang takot ang bumabagabag sa mga indibidwal, lipunan, at mga bansa. Narito ang isang bahagyang listahan ng ilan sa mga takot na ito:

Takot na kaugnay ng pampulitikang paghahati at polarisasyon sa loob ng mga bansa, lalo na sa tinatawag na kanlurang mundo, na nagdulot ng kaguluhan at karahasan sa maraming bansa.

Takot tungkol sa tila walang katapusang alitan at kaguluhan na nagmumula sa Gitnang Silangan, at ang posibleng epekto nito sa buong mundo.

Takot sa lalong pagkasira ng ugnayan sa pagitan ng mga superpuwersa ng mundo, ang Tsina, Rusya, at Estados Unidos, na lubos na magkakaugnay sa ekonomiya at iba pang paraan.

Takot sa mga hindi pa alam na epekto ng patuloy na pag-unlad ng Artipisyal na Intelihensiya ("AI"), at kung magagawa ba ng sangkatauhan na ligtas na kontrolin ang pag-unlad at paggamit nito.

Takot sa maliliit na suwail na bansa, pamahalaan, at mga pinuno, na bagaman maliit kumpara sa mga superpowers ng mundo, ay maaaring magdulot ng malaking pinsala sa mahahalagang bahagi ng lipunan kung hindi mapigilan.

Ang takot, sa pangkalahatan, sa tila patuloy na kawalang-katiyakan sa pananalapi at ekonomiya sa rehiyonal, pambansa, at pandaigdigang antas.

Takot sa lumalalang epekto ng pagbabago ng klima, partikular sa mga implikasyon nito hinggil sa

posibilidad ng mas malalakas na natural na kalamidad, gaya ng nakasisirang bagyo, sunog, lindol, o hindi pa naranasang pagbabago sa mga pattern ng panahon.

Takot sa hindi inaasahang sakit, tulad ng nasaksihan sa mga nakaraang taon dahil sa pandemya ng Coronavirus at ang mapaminsalang epekto nito sa buong mundo.

Takot na patuloy na lalala ang "mga digmaan sa kultura," maging ito man ay sa usapin ng moralidad, lahi, relihiyon, o iba pang larangan, hanggang sa ang lipunan sa pangkalahatan ay maging sobrang pira-piraso at nahahati na maaari itong bumagsak dahil sa kawalan ng direksyon.

Sa wakas, may takot na sa lahat ng mga linyang ito ay patuloy na lalago ang mga sintomas ng problema sa ganoong sukat at sa bawat direksyon na ang panghuling kaligtasan ng sangkatauhan ay nanganganib. Ganyan ang kalagayan ng mundong puno ng takot sa ngayon. Kaya, itanong natin: May tunay bang pag-asa para sa pagbangon nito at para sa pagtatanggal ng takot sa puso ng mga tao?

ANG ATING PANAHOON SA PROPESIYA

Bagaman ang kasalukuyang kalagayan ng takot at paghihirap ay dumating sa marami sa mundo nang hindi inaasahan at sa kabila ng mga pag-angkin ng isang patuloy na umuunlad na sibilisasyon, hindi ito naging sorpresa sa mga masusing mananaliksik ng Bibliya; sapagkat sa buong mga pahina nito ay hinulaan ito ng mga propeta ng Diyos na hinimok ng

Pag-asa para sa isang mundong puno ng takot 5

ispiritu. Halimbawa, hinulaan ni Propeta Daniel ang mismong panahong ito sa karanasan ng tao at inilarawan ito bilang isang "panahon ng kapighatian na hindi pa kailanman nangyari mula nang magkaroon ng bansa." (Daniel 12:1). Inukol ni Jesus ang hula ni Daniel at ipinaliwanag na ang katuparan nito ay sa panahon ng Kanyang Ikalawang Pagparito at sa wakas ng kapanahunan.

Binalangkas ni Jesus ang ilan sa mga detalye ng panahong ito ng kapighatian, na nagsasabing magkakaroon sa lupa ng "pagkaligalig sa mga bansa at pagkalito," at ang mga puso ng mga tao ay manghihina sa takot habang inaabangan nila ang mga bagay na darating sa lupa. (Lucas 21:25,26). Ang pagbanggit ni Jesus sa takot na pupuno sa puso ng mga tao ay sapat na upang ipakita na tinutukoy niya ang kasalukuyang panahon, sapagkat hindi pa kailanman nagkaroon ng ganoong malawakang takot sa panig ng mga tao gaya ng sa ngayon. Nang sinabi ni Jesus na magkakaroon sa lupa ng pangamba ng mga bansa na may kalituhan, inilarawan niya ang kaisipang ito sa pamamagitan ng paghahambing nito sa rumaragasang dagat at sa mga alon. Ito ay isang napakaangkop na simbolo ng mga walang kapayapaan at hindi nasisiyahang masa ng sangkatauhan ngayon habang sila'y walang pag-asang nagsusumikap na pigilan ang kaguluhang kanilang kinatatakutan na idudulot ng bumabagsak na alon ng makasariling interes ng tao na isinasakatuparan ng mismong agham at teknolohiyang minsang ipinagmalaki ang kakayahang magdala ng kapayapaan at mabuting kalooban sa mundo.

Hinulaan din ni Propeta David ang panahong ito na ating ginagalawan; at, tulad ni Jesus, inihalintulad din niya ang kaguluhan sa mundo sa walang-awang paghampas ng dagat at mga alon, habang ang maingay na mga kahilingan ng mga tao at mga bansa ay sumasalakay sa mga pader ng isang sibilisasyong minsang inakala na hindi matatablan. Ang propesiya ni David ay nakatuon sa mga may pananampalataya sa Salita ng Diyos, at tungkol sa kanila ay idineklara niya, "Kaya't hindi kami matatakot, bagaman ang lupa ay maalis, at bagaman ang mga bundok ay mailipat sa gitna ng dagat; bagaman ang tubig nito ay umungal at mag-alboroto, bagaman ang mga bundok ay manginig sa pagbaha nito." Awit 46:2,3

"Hindi tayo matatakot," ang pahayag ng propeta. Bilang mga Kristiyano, hindi natin kailangang matakot sa mga paparating sa mundo; ibig sabihin, hindi tayo matatakot kung pamilyar tayo sa mga hula ng Bibliya at may pananampalataya sa kanilang ipinahayag tungkol sa ngayon at bukas. Ang mga hula sa Bibliya ang naglalaman ng tanging tunay na paliwanag sa sanhi ng kasalukuyang paghihirap sa mundo at , at nagbibigay ng tanging pag-asa sa kinalabasan ng madilim na panahong ito ng takot. Ang pagkilala sa plano ng Diyos hinggil sa kapalaran ng tao ay nagbibigay ng kapayapaan at kagalakan sa ating mga puso, sa kabila ng takot na nakapaligid sa atin, at nagbibigay-daan upang maipamahagi natin ang nakapagpapalubag-loob na katiyakan sa iba. Ayon sa Bibliya, ano ang magiging kinalabasan ng malungkot na panahong ito ng takot at pagkabagabag? Sinabi na ang kasalukuyang panahon ay may itinakdang tagpo

Pag-asa para sa isang mundong puno ng takot 7

sa kapalaran. Tama ito, ngunit ang Diyos ang may hawak ng kapangyarihan sa kapalaran na iyon, at napakalawak ng mga implikasyon nito na halos manghina ang isip kapag sinubukan nating unawain ang mga ito. Sa madaling sabi, ang mga katotohanan, gaya ng itinuturo ng Salita ng Diyos, ay ang mga sumusunod:

Nalalapit na tayo sa wakas ng isang kapanahunan sa plano ng Diyos. Oo, higit pa rito, nalalapit na tayo sa wakas ng mundo. Hindi ito magiging, gaya ng dati'y maling inaakala ng marami, ang wakas ng daigdig (Eclesiastes 1:4), kundi ang wakas ng pamumuno ni Satanas sa daigdig, na papalitan ng pamumuno ni Cristo. Nabubuhay tayo ngayon sa panahon ng kanyang pagbabalik at sa paghahanda para sa pagtatatag ng kanyang kaharian.

ANG MGA PALATANDAAN NG KANIYANG PAGSIKAP

Nang hulaan ni Jesus ang mga katangian ng ating panahon, na nagsasabing ito ay magiging panahong mapupuno ng takot ang puso ng mga tao, ito ay bilang sagot sa mga tanong na itinatanong sa kaniya ng kaniyang mga alagad. Ang mga tanong na iyon ay: "Ano ang magiging tanda ng iyong pagparito, at ng kawakasan ng panahon?" (Mateo 24:3). Sa pagsipi sa mga tanong na ito, ginamit namin ang wastong salin ng mga salitang Griyego mula sa orihinal na manuskrito. Sa ilang salin ng Bibliya, maling isinalin ang talatang ito bilang, "Ano ang magiging tanda ng iyong pagparito, at ng katapusan ng sanlibutan?"

Gayunpaman, hindi tinatanong ng mga disipulo kung paano nila malalaman na malapit na ang pagbabalik ni Jesus, kundi kung paano nila malalaman na siya ay talagang bumalik na.

Ang sagot ng Panginoon sa mga tanong na ito ang nagbibigay ng tanging maaasahang paliwanag sa kasalukuyang kalagayan ng mundo at ng tanging tunay na pag-asa para sa mas mabubuting araw na darating. Ipinapakita nito na papalapit na tayo sa wakas ng kasalukuyang panahon at nabubuhay tayo sa panahon ng Kanyang Ikalawang Pagparito. Ito naman ay nangangahulugang malapit na ang katuparan ng maraming pangako sa Salita ng Diyos na nagsasalaysay tungkol sa mga pagpapala ng kapayapaan, kagalakan, at buhay na magiging magagamit sa sangkatauhan bilang bunga ng darating na libong taong paghahari ni Cristo, ang Hari ng mga hari at Panginoon ng mga panginoon.

Hindi ito nangangahulugang mamamahalang muli si Jesus sa lupa bilang isang tao. Ang kanyang unang pagbisita sa lupa ay bilang isang taong-mortal, upang, gaya ng kanyang mismong pagpapaliwanag, maibigay ang kanyang laman sa kamatayan para sa buhay ng mundo. (Juan 6:51). Ngunit nang maibigay ang paraan ng paglaya mula sa kamatayan sa pamamagitan ng sakripisyo ng kanyang pagkatao sa krus ng Kalbaryo, siya ay muling nabuhay bilang isang maluwalhating banal na pagkatao, na kapareho ng kalikasan ng Maylalang mismo, "na hindi pa nakita ninoman, ni makikita man." 1 Timoteo 6:16

Pag-asa para sa isang mundong puno ng takot 9

Sa pamamagitan ng isang labis na literal na interpretasyon ng ilan sa mga hula ng Salita ng Diyos, nabuo ang mga lubhang magaspang na kaisipan tungkol sa Ikalawang Pagparito ni Cristo. Inakala ng iba na kapag siya ay bumalik, s , makikita siya bilang isang taong nakabitin sa kalangitan, at kasabay nito ay magkakaroon ng napakalalaking pag-uga ng kalikasan sa kalangitan at sa lupa na malalampasan sa tindi ng pagkawasak ang anumang nagawa na ng tao, kahit pa sa paggamit ng mga sandatang nuklear.

Ngunit ngayon, nakikita natin na ang mga propesiya na ginamit bilang batayan para sa maling konseptong ito ng Ikalawang Pagparito ni Cristo ay simbolikong naglalarawan ng pagbagsak ng mga institusyong gawa ng tao na bumuo sa ating sibilisasyon. Ito ang inilalarawan ng mga propesiya bilang wakas ng mundo - hindi ang wakas ng mundo, kundi ang inilarawan ni Apostol Pablo bilang "ang masasamang mundong ito." (Galacia 1:4). Tinukoy ni Jesus si Satanas, ang Diyablo, bilang "prinsipe ng mundong ito," kaya ang katapusan ng mundo ay nangangahulugang katapusan ng kaharian ni Satanas, katapusan ng kanyang kasarinlan sa isipan at puso ng mga tao. Juan 12:31

Dapat magsaya ang bawat Kristiyano na mapansin ang anumang ebidensya na nagpapahiwatig na malapit na ang katapusan ng mundo. Magagalak ang buong sangkatauhan kapag napagtanto nila na nagwakas na ang mundo ni Satanas; sapagkat doon nila magkakaroon ng pagkakataong maging mamamayan sa isang bagong mundo - hindi isang

sibilisasyong likha ng tao, kundi isang bagong kaayusan na ang awtoridad at mga batas ay mula sa kaharian ni Cristo.

Ang mundong kasalukuyang papalapit sa wakas ay hindi kailanman naging lubusang kasiya-siya, kahit sa mga pinaka-masigasig sa kanilang pagsisikap na panatilihin ang pag-iral nito. Totoo, maraming kabutihan ang naganap dito, ngunit nangibabaw ang kasalanan at kasamaan. Ang sakit, pagdurusa, at k ang kamatayan ang naging kinatatakutang mana ng lahat. Ang poot at digmaan ay sumira sa kaligayahan ng mga tao at nagwasak sa kapayapaan ng mga bansa.

Ang takot sa mas masamang bagay na darating, dito man o sa kabila, ay nakatulong na agawin sa mga kalalakihan at kababaihan ang kagalakan na pansamantala sana ay maaari sanang maging sa kanila. Tunay nga, gaya ng ipinahayag ng mga Kasulatan, ito ay isang masamang mundo, at habang mas pinag-aaralan natin ang mga katangian nito, mas lalo nating napagtatanto na alam ni Jesus ang kanyang sinasabi nang ideklara niya si Satanas bilang prinsipe nito.

Maaari tayong lahat na magalak na ang ganoong mundong ito ay magwawakas na, at na, ayon sa sinasabi ng Kasulatan, ang pinuno nito ay gagapusin at sa huli ay wawasakin. Sinabi ni Jesus na ang mga nabubuhay sa panahong ito na may pananampalataya sa Kaniyang Salita, nang makita nilang naganap ang mga bagay na Kaniyang ipinahayag, ay dapat itaas ang kanilang mga ulo nang may pag-asa at kagalakan,

sapagkat malapit na ang panahon ng kanilang kaligtasan, at ang kaligtasan ng sangkatauhan, mula sa kasalanan at kamatayan.

WINASAK NA KAAWAY

Sa isang hinimok na propesiya tungkol sa kaharian ni Cristo na ibinigay sa atin ni Apostol Pablo, ipinahayag niya na dapat maghari si Cristo hanggang mailagay sa ilalim ng kaniyang mga paa ang lahat ng kaaway at ang huling kaaway na lipulin ay ang kamatayan. (1 Corinto 15:24-26). Ipinapahiwatig nito na isa sa mga layunin ng paghahari ni Cristo ay ang pagkawasak ng mga kaaway—mga kaaway ng Diyos, ng tao, at ng katuwiran. Bagaman ang kamatayan ang magiging huling kaaway na lilikasin sa pamamagitan ng paghahari ni Cristo, ang ibang mga kaaway ay wawasakin bago ang panahong iyon, at kabilang sa mga una rito ang makasarili at makasalanang mga institusyon ng daigdig na humahadlang sa paghahari ni Cristo ng katarungan at katuwiran. Ang pagkawasak ng mga ito ay nangangahulugan ng pansamantalang kapighatian at paghihirap sa mga taong naging alipin nila. Ito ang inilarawan ni Propeta Daniel bilang "isang panaun ng kapighatian na hindi pa nangyayari mula nang magkaroon ng bansa." Daniel 12:1

Sa hula ng ikalawang Salmo, tinukoy si Jesus bilang dakilang hari ng lupa na hinirang ng Diyos upang maghari. Hinulaan na bago niya simulan ang kanyang paghahari na may kapangyarihan at kaluwalhatian, daraanan ng mga bansa sa mundo ang isang panahon ng "pagsubok" na hindi pa nangyari "mula pa noong

simula ng mundo hanggang ngayon." (Mateo 24:21). Kaugnay ng hinulaang mapaminsalang pagbagsak ng kaayusan ng mga bagay, sa mahigit isang siglo lamang ang nakalipas ay nasaksihan natin ang pagkawasak ng maraming mana-manang pamahalaang pamilya sa Europa, at ang kaguluhang sumunod sa mga usaping pandaigdig. Sa sariling hula ni Jesus tungkol sa mga pangyayaring ito, ipinahayag niya na ang lahat ng lipi sa lupa ay magluluksa dahil sa kanyang presensya, at nakikita natin ang pagluluksang ito ngayon sa lahat ng bansa sa mundo.

Gayunpaman, maaari nating pasalamatang ang Diyos na pansamantala lamang ang paghihirap na ito. Ang pagbabalik ni Cristo ay idinisenyo upang magdala ng kapayapaan, kagalakan, at buhay sa isang mundong naglalaho—at ito ang magiging pangwakas na kinalabasan. Ngunit upang makamit ito, kailangang maitatag ang isang bagong pamamahala, at nangangailangan ito ng pagbagsak ng pamamahala na kung saan si Satanas ang hindi nakikitang at, sa karamihan ng mga pagkakataon, hindi kinikilalang prinsiphe.

Kung nagtataka ka kung bakit ang mga pinuno ng mundo, na nagtatamasa ng lahat ng pakinabang ng kultur , at edukasyon ngayon, ay hindi nagawang iligtas ang mundo mula sa pagguho nito patungo sa pagkawasak, ang sagot ay matatagpuan sa mga propesiya ng Bibliya. Ang sagot ay isang banal na impluwensiya ang nakialam sa mga gawain ng tao bilang paghahanda para sa pagtatatag ng isang bagong kaayusan - isang impluwensiyang unti-unting

Pag-asa para sa isang mundong puno ng takot 13

ipinapakita sa pamamagitan ng hindi nakikitang presensya ng banal na Cristo.

Ang pagbagsak ng mga institusyon ng kasalanan at makasarili—ang mga institusyong nagpasigla ng pang-aapi at digmaan—ay simula pa lamang ng gawain ng banal na Cristo. Ito ay parang kutsilyo ng siruhano na ginagamit upang iligtas ang buhay ng pasyenteng malapit nang mamatay. Sa loob ng halos anim na libong taon, ang sangkatauhan ay unti-unting namamatay. Ang tao mismo ay hindi nakahanap ng lunas para sa nakalalasong tuka ng kasalanan na nagdudulot ng kamatayan sa lahat. Ngayon, si Cristo, ang Dakilang Manggagamot, ay dumating upang baguhin ang lahat ng ito, at ang unang kinakailangang hakbang ay ilagay ang sangkatauhan, ang pasyente, sa isang bagong kapaligiran, at sa ilalim ng makatarungan at matuwid na mga batas. Ang paghahanda para dito ang nagdudulot ng pagbagsak ng awtoridad ng tao sa buong mundo.

SA MGA HULING ARAW

Ang tanging nakakaalam pa ng kahulugan ng mga nangyayari sa daigdig ay yaong mga handang tanggapin, sa pamamagitan ng pananampalataya, ang patotoo ng Salita ng Diyos. Para sa kanila, ang mga hula sa Bibliya ay parang ilaw na tanglaw na nagsasabing, sa kabila ng pinakamadilim na panahong ito na naranasan kailanman ng sangkatauhan, ay isang maluwalhating bagong araw na ang sisikat. Ito ay magiging isang araw na ang mga biyaya ng kalusugan, kagalakan, kapayapaan, at

buhay ay mananalangin mula sa makapangyarihang presensya ni Cristo, ang bagong hari, ang maluwalhati at banal na pinuno na propetikal na inilarawan bilang "Araw ng katuwiran," na "sisikat na may lunas sa kaniyang mga pakpak." Malakias 4:2

Gayunpaman, sa huli, at hindi na magtatagal, naniniwala kami na magsisimulang maunawaan ng buong sangkatauhan na may isang kapangyarihang ginagamit sa mga gawain ng tao na nangingibabaw sa mga pamahalaang itinatag ng tao. Magiging maliwanag ito sa pamamagitan ng patuloy na kabiguan ng mga pagsisikap ng tao na muling itatag ang pangmatagalang kapayapaan at seguridad sa pagitan ng mga tao.

Iniiisip pa rin ng mga pinuno ng mundo sa kasalukuyan na sila ang may hawak ng kapalaran ng sangkatauhan, na ang kanilang karunungan at ang kahanga-hangang lakas ng kanilang mga hukbo ay magagawa nilang ipataw ang kapayapaan sa mga bansa. Ang paraan ng Diyos sa pagtatatag ng kapayapaan ay hinahamak pa rin ng mga pantas ng mundo. Ngunit habang patuloy na nauuwi sa kabiguan ang lahat ng kanilang pagsisikap, unti-unti silang magsisimulang lumingon sa isang mas mataas na awtoridad para humingi ng tulong. Ang ito, na nananatiling isang hinaharap na pangyayari sa makasaysayang panahong ating ginagalawan, ay inilarawan ng Propeta Micah nang ganito: "Sa mga huling araw ay mangyayari na ang bundok ng bahay ng Panginoon ay matatag sa tuktok ng mga bundok, at itataas sa ibabaw ng mga burol; at ang mga tao ay

Pag-asa para sa isang mundong puno ng takot 15

dadagsa rito. At maraming bansa ang darating, at sasabihing, 'Halina, at sumampa tayo sa bundok ng Panginoon, at sa templo ng Diyos ni Jacob; at ituturo niya sa atin ang kaniyang mga daan, at lalakad tayo sa kaniyang mga landas: sapagkat ang kautusan ay lalabas mula sa Sion, at ang salita ng Panginoon mula sa Jerusalem.' At huhusgahan niya ang maraming tao, at sasawayin ang malalakas na bansa sa malalayong lupain; at pagtutuunan nila ang kanilang mga espada sa mga araro, at ang kanilang mga sibat sa mga karitong pang-ani: hindi magtataas ng espada ang bansa laban sa bansa, ni mag-aaral pa man sila ng digmaan. Kundi uupo ang bawat isa sa ilalim ng kanyang baging at sa ilalim ng kanyang puno ng igos; at walang magpapangamba sa kanila: sapagkat sinalita ito ng bibig ng Panginoon ng mga hukbo." Mikas 4:1-4

Ito ay isang napaka-komprehensibo at nakapagpapalubag-loob na propesiya na, sa liwanag ng mga kasalukuyang pangyayari, ay malapit nang matupad, para sa walang hanggang kagalakan ng buong sangkatauhan. Una, pansinin ang pagtukoy sa panahon: "Sa mga huling araw ay mangyayari." Ang hulaing pahayag na ito, ang mga huling araw, ay hindi tumutukoy sa tradisyunal na ideya ng kapahamakan, ni sa pagkawasak ng daigdig na ito, ni sa katapusan ng pag-iral ng tao sa lupa. Ito ay tumutukoy sa mga huling araw ng pamumuno ni Satanas sa mga tao, ang huling mga araw ng kasalanan at kamatayan, ang huling mga araw ng digmaan, at ang huling mga araw ng lahat ng mga kasamaan na nagpahirap sa

sangkatauhan mula pa noong mga araw ng Eden hanggang ngayon.

ANG KASALUKUYANG PANAHOON

Nananahan na nga tayo ngayon sa panahon ng mga propetikong "huling araw" na ito, at nasaksihan na natin ang pagkawasak ng ilan sa mga kasamaan na nagpahirap sa karamihan ng mga bansa. Ang mga namamanaang pamilyang namumuno sa Europa, na nanggipit sa mga tao sa ngalan ng Diyos, ay nagwakas na. At habang umuunlad ang mga banal na layunin sa mga huling araw na ito, sa huli ay masaksihan natin ang wakas ng totalitaryong diktadura, maging ito man ay komunista, pasista, o iba pa. Makikita rin natin ang wakas ng digmaan, at ang wakas ng nakapipinsalang takot na ngayon ay pumupuno sa puso ng mga tao.

Sa katunayan, ang mga huling araw na itinakda sa mga propesiya ay isang maringal na panahon upang mabuhay, at hindi magtatagal ay mangyayari ito, gaya ng ipinahayag ng propeta, na ang bundok ng bahay ng Panginoon ay itatatag sa tuktok ng mga bundok, at ang mga tao ay dadagsa rito. Ang bundok ng Panginoon ay ang kaharian ng Panginoon. Si Daniel, sa ikalawang kabanata ng kanyang propesiya, ay simbolikong inilalarawan ang pamumuno ng tao sa lupa sa pamamagitan ng isang kahanga-hangang larawang kahawig ng tao, at ang wakas ng pamumunong ito ay inilalarawan sa pamamagitan ng pagkawasak ng larawang ito. Ipinapakita na ang kasangkapang gagamitin sa pagkawasak ay isang bato, na sa huli ay lumalaki hanggang sa maging isang

Pag-asa para sa isang mundong puno ng takot 17

dakilang bundok na pumupuno sa buong lupa. Sa kanyang interpretasyon ng kahanga-hangang propesiyang ito, sinasabi ni Daniel sa atin na ang bundok na ito na pumupuno sa buong lupa ay ang kaharian ng Diyos.

Inilalarawan ng Propeta Micah ang bundok na ito, o ang kaharian ng Panginoon, bilang bundok ng bahay ng Panginoon. Ang bahay na ito ng Panginoon ay ang namamahalang sambahayan ng Diyos, na binubuo ng mga taong tinutukoy ng mga Kasulatan bilang sariling pamilya Niya ng mga anak. Punong-puno si Jesus sa mga ito, at kasama Niya ang mga tumanggap ng paanyaya na magdusa at mamatay kasama Niya. Sa mga ito ay ibinigay ang pangako na mabubuhay at maghahari sila kasama Niya. Pinapatibay ni Apostol Pablo ang mga tagasunod ng Guro hinggil sa puntong ito, na sinasabi, "Ang Espiritu mismo ang sumasaksi kasama ng ating espiritu na tayo ay mga anak ng Diyos: at kung mga anak, mga tagapagmana; mga tagapagmana ng Diyos, at mga kapwa tagapagmana kay Cristo; upang kung tayo'y nagdusa kasama niya, tayo'y magkaroon din ng kaluwalhatian na kasama niya." Roma 8:16,17

Ang makagawang-milagro na banal na kapangyarihan ang ginagarantiya ang tagumpay ng bagong pamahalaang ito. Akala ni Satan na napatay niya si Jesus, ang Prinsipe ng Kapayapaan at Hari ng mga Hari, ngunit binuhay Siyang mag-uli ng banal na kapangyarihan. Ang mga nagdusa at namatay kasama Niya ay binuhay mag-uli sa tinatawag ng mga

Kasulatan na "unang pagkabuhay," upang sila'y mabuhay at maghari kasama ni Cristo. Pahayag 20:6

Sa isang propesiya na naglalarawan sa nagwawalang-hanggang pamumuno ng kaharian ni Cristo, sinasabi sa atin ni Isaias na "ang sigasig ng Panginoon ng mga hukbo ang gagawa nito." (Isaias 9:7). Kapag isinaalang-alang natin na ang kapangyarihan ng Diyos ay muling nagbuhay na sa Hari ng mga hari mula sa mga patay at na ang banal na kapangyarihan ay ginagamit din upang buhayin ang kaniyang mga kasamang mamumuno, maaari pa bang pagdudahan ang kakayahan ng Panginoon na tuparin ang lahat ng kaniyang mabubuting pangako sa pamamagitan niya? Tiyak na hindi!

SA TUKTOK NG MGA KABURALAN

Nararapat din nating bigyang-pansin ang mga ipinangako. Ipinahayag ng Propeta Micah na ang pamamahala ng Diyos na ito ay itatatag sa tuktok ng mga bundok, o mga kaharian—ibig sabihin, hahawakan nito ang posisyong nangingibabaw sa mga gawain ng lahat ng bansa, sapagkat, ayon kay Isaias, "Ang pagdami ng kaniyang pamamahala at kapayapaan ay hindi magkakaroon ng wakas." Isaias 9:7

"At ang mga tao ay pupunta roon," ang nagpapatuloy ng hula ni Micah. Ang karanasan ng tao hanggang ngayon ay kapag sinikap ng mga imperyalistang pamahalaan na palawakin ang kanilang saklaw ng impluwensiya sa ibang bansa, marami ang tumakas para maghanap ng kanlungan sa ibang bansa. Ngunit

Pag-asa para sa isang mundong puno ng takot 19

hindi ganoon ang mangyayari sa kaharian ni Cristo. Habang nalalaman ng mga tao ang tungkol sa lumalawak nitong kapangyarihan, sila ay, gaya ng sinasabi ng propeta, pupunta roon.

Binibigyan tayo ng karagdagang detalye kaugnay nito, nagpapatuloy ang propesiya, "At maraming bansa ang darating, at sasabihing, Halina, at sumampa tayo sa bundok ng Panginoon, . . . at tuturuan niya tayo ng kaniyang mga daan, at lalakad tayo sa kaniyang mga landas." Pagdating ng panahon na matutupad ang bahaging ito ng hula, matututuhan na ng mga bansa ang kawalan ng saysay at kamangmangan ng kanilang sariling mga paraan. Dahil nabigo ang bawat pagsisikap nilang iligtas ang mundo mula sa kaguluhan at kapahamakan, saka sila magiging handang tumingin sa nag-iisang makapagbibigay ng solusyon, si Cristo, na sa panahong iyon ay kikilalanin bilang karapat-dapat na hari ng daigdig.

Kapag ang mga bansa ay handang matuto ng mga daan ng Panginoon at isabuhay ang mga ito, ano ang magiging bunga? Ito ay magiging isang lubos na masayang bunga, sapagkat ipinahayag ng propesiya na kanilang pipilayin ang kanilang mga espada upang maging mga araro at ang kanilang mga sibat upang maging mga kutsilyo sa pag-aani, at hindi na sila muling mag-aaral ng digmaan. Palaging itinuturo ng karunungan pantao na ang tanging paraan upang mapanatili ang kapayapaan ay ang maging handa para sa digmaan, ngunit baliktarin ito ng bagong hari ng daigdig, sapagkat habang ang mga bansa ay napapasailalim sa banal na impluwensya ng mga

batas ng kaharian, ang mga yaman ng daigdig, na dati'y ginamit upang magbigay-lakas sa digmaan, ay gagamitin upang maglaan sa mga tao ng kanilang mga pangangailangan sa buhay.

Hindi na rin nila matututuhan ang digmaan! Isipin ang malawakang pagbabago sa pananaw at karanasan ng tao na ipinahihiwatig ng ilang salitang ito! Tinatanggal nila ang sapilitang pagrerekruit sa panahon ng kapayapaan at sa panahon ng digmaan. Tiniyak nila sa mga inang nasa ' ' ng lahat ng bansa na hindi nila pinalalaki ang kanilang mga anak upang mamatay sa digmaan. Winasak nila ang militarismo sa lahat ng itsura nito. Inaalís nila ang takot sa puso ng mga tao, sapagkat nauunawaan ng lahat na kapag hindi na natututo ng digmaan ang mga bansa, hindi na sila makikipagdigma. Salamat sa Diyos sa isang programang pang-edukasyon na hindi isinasama sa kurikulum ang estratehiya ng digmaan!

SA ILALIM NG Ubasan at Punong Igos

Dahil matututo at isasabuhay ng mga tao ang mga daan ng kapayapaan at katuwiran, magkakaroon sila ng katiwasayan sa ekonomiya. Ang katiyakang ito ay ibinibigay sa atin sa magandang larawan ng bawat tao na nakaupo sa ilalim ng kanyang baging at puno ng igos. Isa lamang itong ibang paraan ng pagsasabi na sa ilalim ng pamamahala ng kaharian ni Cristo, ang mga yaman ng daigdig ay magiging magagamit ng lahat at ang karapatan ng lahat na makibahagi sa mga yaman na iyon ay igagarantiya ng mga batas ng banal na kaharian. Dahil ito ay magiging totoo, dagdag pa ng

Pag-asa para sa isang mundong puno ng takot 21

propesiya, "At walang sinumang magpapangamba sa kanila." Pasalamat sa Diyos para sa katiyakang ito ng kalayaan mula sa takot.

Walang makakapagpatakot sa kanila! Ang takot sa agresyon ay bumabagabag sa isipan ng lahat ng tao ngayon, at hindi ito limitado sa posibleng o banta ng agresyon ng mga bansa. Ang agresyong pang-ekonomiya, kasama ang labis na pagtaas ng presyo, ay nagdudulot ng kasing-tinding pagdurusa sa nakararami. Kaya't ang takot, na nagmumula sa kawalang-pagkatao ng tao sa kapwa sa iba't ibang paraan, ay patuloy na sinisira ang pamana ng kapayapaan at kagalakan na karapatan ng bawat tao, na ang mga orihinal na magulang ay nilikha ayon sa larawan ng Diyos. Sa ilalim ng mga batas ng kaharian ni Cristo, maibabalik ang karapatang iyon, sapagkat noon ay wala nang magpapalubha sa kanila.

Winasak ng Kamatayan

Gaano man kaganda at nakapagpapalubag-loob ang hula ni Micah, hindi nito inilalahad ang buong plano ng Diyos hinggil sa kapalaran ng tao sa ilalim ng pamumuno ni Cristo. Ang isang mundong walang digmaan at takot sa digmaan ay isang mundong mas mabuti nang malayo kaysa sa isa na ay magwawakas na. At kung idaragdag pa natin dito ang katiyakan ng seguridad sa ekonomiya para sa lahat, magkakaroon tayo ng mundong pinangarap ng mga pilosopo ngunit hindi kailanman naitatag. Gayunpaman, magkakaroon pa rin ng iba pang mga takot, pati na rin ng kalungkutan, sakit, at kamatayan.

Manatili pa rin ang takot sa kamatayan, at dahil sa mga nakakakilabot na aral ng Madilim na Panahon, magkakaroon ng takot sa kung ano ang nasa kabila ng kamatayan. Mananatili pa rin ang pangangailangan para sa mga ospital, doktor, at tagapag-ayos ng bangkay. Ngunit salamat sa Diyos sa iba pang mga pangako ng Kanyang Salita na nagsisiguro sa atin na ang karamdaman at kamatayan, kasama ang lahat ng kasamang kasamaan, ay wawasakin ng paghahari ni Cristo.

Napag-usapan na natin ang katiyakan ni Pablo sa pagkawasak ng kamatayan sa kaharian ng Diyos. Ngayon, pansinin ang propesiya sa Isaias 25:6-9. Sa propesiya, gaya ng sa propesiya ni Micah, ang kaharian ng Panginoon ay sinasagisag ng isang bundok, at sinasabi sa atin na sa bundok na ito, ang kamatayan ay lulunukin sa tagumpay, at na "ang Panginoong Diyos ay papahirin ang luha sa lahat ng mukha . . . At sasabihin sa araw na iyon," nagpapatuloy ang propeta, "Ito ang ating Diyos; siya ang aming hinintay, . . . tayo'y magagalak at mangagalak sa kaniyang kaligtasan."

Ang pag-asang ito ng kaligtasan para sa isang lahing nalalagas ay binanggit ni Apostol Pedro sa Bagong Tipan. Sa hula ni Pedro, sinabi niya ang layunin ng Ikalawang Pagparito ni Cristo, na magdudulot ng kanyang inilarawan bilang "panahon ng pagpapanumbalik ng lahat ng bagay, na sinalita ng Diyos sa pamamagitan ng bibig ng lahat ng kaniyang banal na propeta mula nang likhain ang sanlibutan." (Mga Gawa 3:20,21). Tunay ngang ikinagalak natin

Pag-asa para sa isang mundong puno ng takot 23

ang kaalamang ang ikalawang pagparito ay hindi magreresulta sa pagkawasak ng lahat ng bagay, kasama na ang lupa, kundi sa kabaliktaran, ang pagbawi o pagpapanumbalik ng lahat ng bagay. Nangangahulugan ito ng pagbabalik sa kalusugan para sa mga nabubuhay, at ang muling pagkabuhay ng mga patay.

Ang ikalawang presensya ni Cristo ay nagdudulot na ng pagkawasak sa kasalukuyang masamang kaayusan ng mga bagay bilang paghahanda sa kanyang pamumuno ng katarungan at pag-ibig. Ngunit ito ay pagkawasak lamang ng makasariling mga institusyon ng tao. Ang sangkatauhan, ang mga buhay at ang mga patay, kung masunurin sa mga batas ng Diyos, ay ibabalik sa kung ano ang nawala dahil sa kasalanan. Hindi nawalan ng tahanan ang tao sa langit, kundi sa lupa. Ang lupa ang ginawa para sa tao, at nang lalangin ang tao, binigyan siya ng kapangyarihan sa lupa. Ngunit ang kapangyarihang ito, pati na ang kanyang buhay, ay nawala dahil sa kasalanan. Ang napawalang paraisong ito ay ibabalik, at ang gawaing ito ng pagpapanumbalik ang inilalarawan ni Apostol Pedro bilang "panahon ng pagpapanumbalik ng lahat ng bagay." Idineklara niya na ang dakilang layunin ng Diyos ay hinulaan ng kaniyang mga banal na propeta mula pa noong pagsisimula ng mundo, at isa sa mga halimbawa ng patotoong ito ay ang pangako ng Diyos kay Abraham.

Isa pa sa mga propetikong pahayag na naglalarawan sa mga pagpapala ng pagbawi na darating sa mga tao sa ilalim ng pamamahala ng mga anghel ng kaharian

ni Cristo ay yaong nabanggit na – ang pinagpalang pangakong lulunukin ng tagumpay ang kamatayan, at papunasan ng Panginoong Diyos ang luha sa lahat ng mukha. Isipin ang pagbabago sa karanasan ng tao na magaganap! Pupunasan ng Diyos ang luha ng mga tao sa pamamagitan ng pagtanggali sa sanhi ng kanilang kalungkutan; at isipin ang napakaraming sanhi ng kalungkutan sa mundo ngayon at kung ano ang ibig sabihin nito para sa buong sangkatauhan kapag nawala na ang mga ito!

ANG PANAHOON NG KATUPARAN NG LAHAT NG BANSA

Isa pa sa mga propeta ng Diyos, sa paglalarawan ng panahon ng pagpapanumbalik, ay nagpahayag na "darating ang nasa ng lahat ng mga bansa." (Hagay 2:7). Lahat ng bansa ay nagnanais ng kapayapaan; nagnanais sila ng seguridad laban sa agresyon; nagnanais sila ng kasaganaan para sa kanilang mga tao; at ipinahayag ni Propeta David tungkol sa bagong hari ng lupa, si Cristo Jesus, na "hatulan niya ang mahihirap sa bayan, iligtas niya ang mga anak ng nangangailangan at durugin niya ang mapang-api." Awit 72:4

Sa isa pang pangako ng muling pagtatatag, ipinahayag ng Propeta Isaias na noon—ibig sabihin, sa panahon ng paghahari ni Cristo at ng kaniyang simbahan—ang pilay ay lulundag na parang usa, at ang dila ng bingi ay magkakanakanta." Sinabi rin niya na "mabubuksan ang mga mata ng bulag, at malalagusan ang mga tainga ng bingi." (Isaias 35:5,6).

Pag-asa para sa isang mundong puno ng takot 25

Ito ay walang dudang tumutukoy sa mga bulag at bingi sa mga bagay ng Diyos. Milyon-milyon ang bilang ng mga ganito, sapagkat sinasabi sa atin ni Apostol Pablo na ang diyos ng madilim na sanlibang ito, na siyang Satanas na Diyablo, ay pabulag sa mga mata ng lahat ng hindi nananampalataya, at sa gayon ay pinigilan sila na makilala, mahalin, at purihin ang tunay na Diyos ng pag-ibig. 2 Corinto 4:4

Isa pang propeta ng Diyos, na inilalarawan ang mga biyaya ng pagbawi mula sa ibang anggulo, ay nagsabi tungkol sa libong taong paghahari ni Cristo na ang kaalaman sa kaluwalhatian ng Panginoon ay pupuno sa buong lupa gaya ng pagbabalot ng tubig sa dagat. (Habakuk 2:14). Hindi na sasamba ang mga tao sa iba't ibang diyos at susuportahan ang magkakasalungat na paniniwalang panrelihiyon. Tungkol sa puntong ito, ipinahayag ng isa pang propesiya na ibabalik ng Diyos sa mga tao ang isang dalisay na wika [o mensahe], at tatawag sila sa pangalan ng Panginoon upang paglingkuran Siya nang magkakaisang loob. (Zefanias 3:9). Pagkatapos, malaya ang mga tao na sambahin at paglingkuran ang tunay na Diyos ng pag-ibig nang buong puso at may tunay na pagkaunawa.

Sa Aklat ng Pahayag, mayroon tayong isa pang kamangha-manghang pangako ng mga pagpapala na darating sa mga tao sa panahon ng paghahari ni Cristo. Ipinahayag nito na noon ay "Pupunasan niya ang bawat luha sa kanilang mga mata. Hindi na magkakaroon ng kamatayan, ni pagluluksa, ni pag-

iyak, ni anumang sakit, sapagkat ang dating kaayusan ng mga bagay ay lumipas na." Pahayag 21:4

Mahirap isipin ang isang mundong walang kamatayan, ngunit ipinangako ng Diyos na ganoon ang mangyayari, at naniniwala tayo rito at nagkakaroon ng lakas ng loob. Kung ang gayong pangako ay ginawa ng isang hindi kasing-makapangyarihan ng Diyos, maaaring may katwiran tayong mag-alinlangan. Ngunit ang Maylalang ay kayang tuparin ang gayong mga pangako, sapagkat siya ang pinagmumulan ng buhay. "Sa kaniya tayo'y nabubuhay, kumikilos, at may pagkatao," ang pahayag ni Apostol Pablo. Gawa 17:28

Hindi natin nauunawaan kung ano ang nagpapanatili ng ating buhay, at kung ano ang nagbibigay sa atin ng lakas upang kumilos, ngunit nauunawaan ito ng Diyos, at siya ay higit na may kakayahang magbigay ng buhay na walang hanggan sa lahat ng magsusunod sa mga batas ng kaharian ni Cristo. At ito nga ang kanyang ipinangako na gagawin. Para sa layuning ito nga, muling darating si Cristo at itatatag ang kanyang kaharian. Ngunit, ayon sa mga Kasulatan, ang sinumang, sa paborableng kalagayan ng panahong iyon, ay tumangging maniwala at sumunod ay, ayon kay Pedro, "malalipol mula sa gitna ng bayan." (Gawa 3:23). Ang buhay na walang hanggan ay ibibigay lamang sa mga karapat-dapat sa pamamagitan ng pananampalataya at pagsunod.

ISANG MENSAHE NG PAG-ASA

Ito ang maluwalhating pag-asa na maaari nang ihandog sa mga tao ng isang mundong nababahala at puno ng takot. Ito ay isang maluwalhating pag-asa, at sa pagpapahayag nito ay sinusunod natin ang mungkahi ng propeta nang isinulat niya, "Sabihin ninyo sa mga may pusong natatakot, Maging matatag kayo, huwag kayong matakot: narito, darating ang inyong Diyos na may paghihiganti, oo, ang Diyos na may ganti; siya'y darating at ililigtas kayo." Isaias 35:4

Isa sa mga naglalarawang pangalan na ibinigay sa ating panahon sa propesiya ay ang Araw ng Pagganti. Ito ay isang panahon kung kailan ang matuwid na galit ng Diyos ay nahahayag sa pagbagsak ng mga matagal nang umiiral na sistema at institusyon ng kasalanan at pang-aapi. Bagaman nakararanas ang mga tao ng takot at pagkabahala dahil sa pagwawasak ng kasalukuyang masamang mundo, ang pangunahing layunin ng Diyos ay iligtas ang mga tao mula sa kasalanan at kamatayan sa pamamagitan ng pagtatatag ng kaharian ni Cristo. Kaya, masasabi natin sa mundo ngayon, sa mundong ito na puno ng takot, "Huwag kang matakot," sapagkat ang banal na pakikialam sa mga gawain ng tao ay malapit nang magdala ng kapayapaan at kalusugan at buhay at ang pagkakataon para sa walang hanggang kaligtasan sa lahat ng pamilya sa buong mundo.